

Lời ru đêm.

Trịnh công Sơn

Đêm mẹ ngồi cầu kinh Tường trắng im lìm
Đêm Mẹ ngồi cầu kinh Thành phố không đèn

Đêm con nằm không ngủ nghe mỗi mồn thêm Ngày tháng ưu phiền
Đêm trắng về rất lạnh Gió động vườn lan Từng mái gia đình

Tóc Mẹ trắng như bông Đêm chờ bom rung từng liếp cửa
nay chỉ thấy khăn tang Đi về đêm đêm là lo sợ

Đêm Mẹ ngồi ngắm ngơ Tựa ngóng mong gì Đôi khi lời ru
Đêm Mẹ ngồi nhìn ra Lòng héo khô từ Bao nhiêu lần mai

nhỏ an ủi ngày qua Ngày tháng bây giờ Bao người đã ra
nở Chó sủa vườn khuya Từ những mái nhà bây giờ khác xưa

đi không về đêm đêm là tiếng nổ Lời ru đã đen vành
kia không ngờ Xây lên rồi nát đổ Về trên những con đường

môi Ru hoài ru đời Ru con được yên vui Con
đi Mỗi ngày mắt nhìn Nói tiếp đoàn xe tang Theo

nơi chiến trường Ru bom đạn trong thân Lời
sau âm thầm Có tiếng mẹ kêu con Lời

ru tiễn con mình đi Ru hoài ru đời Ru vô vọng trên nôi Ru
ru héo hơn nhiều khi Giữa thời hoang tàn Thấy những Mẹ long đong theo

thân con lạnh Ru oán thù chưa nguôi.
chân con mình Ru đến những đôi xa xăm.